

РЕШЕНИЕ

№ 1623

гр. София, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8577** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. М. Г., като пълномощник на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ от 22.08.202 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 13^{-ти} с-в по н.а.х. дело №16969 по описа за 2021г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени нарушения на процесуалния и на материалния закон. Поддържа, че Наказателното постановление (НП) не съответства на фактите, описани в Акта за установяване на административно нарушение (АУАН). Твърди, че е неправилна правната квалификация на нарушението. Смята, че наложеното наказание не съответства на целите на административното наказание, посочени в чл.12 ЗАНН. Извън тези доводи, касаторът претендира, че нарушението се явява маловажно по смисъла на чл.28 ЗАНН, тъй като към момента на съставяне на АУАН застрахованият изцяло е получил определеното му застрахователно обезщетение. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде отменено и НП № -10-832/04.11.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор”.

Евентуално моли съда да измени НП №Р-10-832/04.11.2021г., като наложи санкция в размер, определен в чл. 44, ал.1, т.1 КЗ.

Отвeтникът – ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ на Комисията за финансов надзор (КФН или Комисията), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. С. поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна. Доводи за неоснователност на касационната жалба излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №Р-10-832/04.11.2021г. на Застрахователно дружество (ЗД) „Бул Инс“ АД са наложени пет броя административни наказания – „имуществена санкция“, всяко в размер на 1000 (хиляда) лева, на основание чл.644, ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ), за това, че по отношение на претенции №191005931, №191005932, №191007992, №[ЕГН] и №[ЕГН] по застрахователен договор „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, предявени по съдебен ред, по които има произнасяне на съда, застрахователното дружество не е включило в резерва за предявени, но неизплатени претенции пълния размер на уважената претенция, в това число за присъдените лихви и разноски в срок до 31.12.2020г., с което е била нарушена разпоредбата на чл.90, ал.10 от Наредба №53 от 23 декември 2016г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и гаранционния фонд (Наредба №53/2016г.).

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №Р-10-832/04.11.2021г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН, въз основа на редовно съставен АУАН. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компроментират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП са описани нарушенията и обстоятелствата при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът ЗД „Бул Инс“ АД е извършил вменените му пет броя нарушения на чл.90, ал.10 от Наредба №53/2016г., във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност. Приел е също, че нарушенията не са били извършени при условията на повторност по смисъла на §1, т.51 от Допълнителните разпоредби на КЗ, поради което и наложената санкция за всяко от тях по чл.644, ал.1 (а не по ал.2) е законосъобразна и справедлива.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по

смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС:

1) На 16.01.2019г. настъпило пътнотранспортно произшествие (ПТП), във връзка с което наследниците на починалото лице предявили пред ЗД „Бул Инс“ АД претенция №[ЕГН] и №[ЕГН] за изплащане на застрахователно обезщетение на основание сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“. На 07.01.2020г. били предявени иски пред Окръжен съд (ОС) - В. за осъждане на ЗД „Бул Инс“ АД да заплати обезщетение за неимуществени вреди във връзка със същото събитие. С решение от 28.10.2020г. по т.д. №27/2020г. ОС Варна е осъдил ЗД „Бул Инс“ АД да заплати, както следва: а) на М. К. обезщетение в размер от 80 000 лева за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 13.02.2019г. до окончателно плащане на сумата и разноски по делото - 2930 лева за адвокатско възнаграждение и 3200 лева за държавна такса и б) на Н. К. обезщетение в размер от 80 000 лева за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 13.02.2019г. до окончателно плащане на сумата и разноски по делото - 2930 лева за адвокатско възнаграждение и 3200 лева за държавна такса. ЗД „Бул Инс“ АД извършило плащане на обезщетение съответно на 01.03.202 г. и 04.03.2021г. Към 31.12.2020г. дължимата сума по всяка една от съдебните претенции – главница, лихви и разноски възлизала на 101 420, 11 лева. Към тази дата ЗД „Бул Инс“ АД било заделило в резерва за предстоящи плащания сумата от по 30 000 лева за всяка от тях.

2) На 22.03.2018г. настъпило ПТП, във връзка с което увреденото лице предявило пред ЗД „Бул Инс“ АД претенция №[ЕГН] за изплащане на застрахователно обезщетение на основание сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“. На 05.06.2019г. бил предявен иск пред ОС Велико Търново за осъждане на ЗД „Бул Инс“ АД да заплати обезщетение за неимуществени вреди във връзка със същото събитие. С решение от 18.08.2020г. по т.д. №125/2019г. ОС Велико Търново е осъдил ЗД „Бул Инс“ АД да заплати на Б. Б. обезщетение в размер от 70 000 лева за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 10.04.2019г. до окончателно плащане на сумата и разноски по делото - 2630 лева за адвокатско възнаграждение и 2805 лева за държавна такса. На 20.01.2020г. бил предявен иск пред РС Велико Търново за осъждане на ЗД „Бул Инс“ АД да заплати обезщетение за имуществени вреди във връзка със същото събитие. С решение от 09.10.2020г. по гр.д. №187/2020г. РС Велико Търново е осъдил ЗД „Бул Инс“ АД да заплати на Б. обезщетение в размер от 2573, 15 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва от 06.12.2019г. до окончателно плащане на сумата и разноски по делото – 190 лева за депозит за вещи лица, 410,12 лева за адвокатско възнаграждение и 107,93 лева за държавна такса. ЗД „Бул Инс“ АД извършило плащане на обезщетение на 01.04.2021г. Към 31.12.2020 г. дължимата сума по съдебните претенции – главница, лихви и разноски възлизала на общо 91 286, 28 лева. Към тази дата ЗД „Бул Инс“ АД било заделило в резерва за предстоящи плащания сумата от 23 034, 26 лева

3) На 04.05.2019г. настъпило ПТП, във връзка с което увреденото лице предявило пред ЗД „Бул Инс“ АД претенция №[ЕГН] за изплащане на застрахователно обезщетение на основание сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“. На 30.10.2019г. бил предявен иск пред Софийски градски съд (СГС) за осъждане на ЗД „Бул Инс“ АД да заплати обезщетение за неимуществени вреди във връзка със същото събитие. С решение от 15.09.2020 г. по гр.д. № 14178/2019г. СГС е

осъдил ЗД „Бул Инс“ АД да заплати на Ж. С. обезщетение в размер от 84 000 лева за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 22.08.2019г. до окончателно плащане на сумата и разноски по делото – 2264,18 лева за адвокатско възнаграждение и 3550,19 лева за държавна такса, като решението е обжалвано и с Решение от 12.04.2021г. по гр.д. № 82/2021 г. Софийски апелативен съд (САС) е намалил размера на присъденото обезщетение до сумата от 75 000 лева, както и разноските за държавни такси до сумата от 3 472, 72 лева, като е осъдил ЗД „Б. И.“ АД да заплати и разноски пред въззивна инстанция в размер от 2947, 50 лева. ЗД „Бул Инс“ АД извършило плащане на обезщетение на 25.05.2021г. Към 31.12.2020г. дължимата сума по съдебните претенции – главница, лихви и разноски възлизала на 101 436, 02 лева. Към тази дата ЗД „Бул Инс“ АД било заделило в резерва за предстоящи плащания сумата от 24 000 лева

4) На 08.06.2019г. настъпило ПТП, във връзка с което увреденото лице предявило пред ЗД „Бул Инс“ АД претенция №[ЕГН] за изплащане на застрахователно обезщетение на основание сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност. На 02.03.2020г. бил предявен иск пред ОС Сливен за осъждане на ЗД „Бул Инс“ АД да заплати обезщетение за неимуществени вреди във връзка със същото събитие. С решение от 29.10.2020г. по гр.д. №104/2020г. ОС Сливен е осъдил ЗД „Бул Инс“ АД да заплати на С. Г. обезщетение в размер от 140 000 лева за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 17.07.2019г. до окончателно плащане на сумата и разноски по делото – 4330 лева за адвокатско възнаграждение и 5600 лева за държавна такса. ЗД „Бул Инс“ АД извършило плащане на обезщетение на 02.03.2021г., 09.03.2021г. и 16.03.2021г. Към 31.12.2020г. дължимата сума по съдебните претенции – главница, лихви и разноски възлизала на 171 048, 33 лева. Към тази дата ЗД „Бул Инс“ АД било заделило в резерва за предстоящи плащания сумата от 40 250 лева

Горните факти не се оспорват от касатора и са установени с приетите по делото писмени и гласни доказателства.

Съгласно чл.115, т.2 КЗ с цел гарантиране на възможността за точно изпълнение на задълженията по сключените застрахователни и презастрахователни договори застрахователят, съответно презастрахователят, е длъжен по всяко време да образува достатъчни по вид и размер технически резерви съгласно нормативните изисквания. Член 119, ал.1, т.2 КЗ гласи, че застраховател, получил лиценз за застраховане по класове застраховки по раздел I от приложение №1, образува технически резерви, един от които е резерв за предстоящи плащания. Съгласно чл.120, ал.1 и ал.2 КЗ застрахователят, съответно презастрахователят, поддържа технически резерви за всичките си застрахователни и презастрахователни задължения по застрахователни и презастрахователни договори, като размерът на техническите резерви се изчислява въз основа на стойността на задълженията, поети от застрахователя или презастрахователя, които се очаква да бъдат изпълнени в бъдеще по влезли в сила застрахователни или презастрахователни договори, разходите, свързани с изпълнението на тези задължения, както и стойността на възможното неблагоприятно отклонение от това очакване. Разпоредбата на чл.121, ал.1 КЗ предвижда, че застрахователят, съответно презастрахователят, е длъжен по всяко време да поддържа достатъчни по размер технически резерви по всеки клас застраховка, отговарящи на цялостната му дейност, с които да гарантира покритие на поетите застрахователни рискове. Съгласно чл.89, ал.1 от Наредба №53/2016г. от резерва за предстоящи

плащания се образува за покриване на обезщетения, суми и други плащания по силата на застрахователни или презастрахователни договори, както и на свързаните с тях разходи, по претенции, възникнали преди края на отчетния период, независимо дали са предявени или не, и които не са платени към същата дата. Резервът трябва да отчита всички известни фактори и обстоятелства, които влияят на крайната стойност на плащанията. Според чл.89, ал.2, т.1 от Наредба №53/2016г. резервът за предстоящи плащания включва предявени, но неизплатени претенции. Съдът намира, че при невключването в резерва на предявени, но неизплатени претенции на пълния размер на уважената претенция, т.е. на присъдените лихви и разноски, по застрахователен договор, предявена по съдебен ред, по която има произнасяне от съда, се нарушават и две основни цели на КЗ, предвидени в разпоредбата на чл.2, ал.1 КЗ - осигуряване защита на интересите на ползвателите на застрахователни услуги и създаване на условия за развитието на стабилен, прозрачен и ефективен застрахователен пазар.

Съгласно приложимата норма на чл.90, ал.10 от Наредба №53/2016г. претенциите по застрахователни или презастрахователни договори, предявени по съдебен ред, по които има произнасяне на съда, се включват в резерва с пълния размер на уважената претенция, в т. ч. за присъдените лихви и разноски. За нарушение на разпоредбите на КЗ и на актовете по прилагането му, законът – чл.644, ал.1, предвижда административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ в посочените в т.1 и т.2 размери. При повторно нарушение размерът на санкцията се определя съгласно разпоредбата на чл.644, ал.2 КЗ.

В случая касаторът ЗД „Бул Инс“ АД не твърди и не представя доказателства, че по заведени претенции №191005931, №191005932, №191007992, №[ЕГН] и №[ЕГН] по застрахователен договор „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към 31.12.2020г., след произнасяне на съда и при нейното неизплащане към тази дата, е включило в резерва за предявени, но неизплатени претенции пълния размер на уважената претенция, в това число за присъдените лихви и разноски. Следователно, законосъобразен е изводът на административно-наказващият орган и на първостепенния съд, че застрахователното дружество е извършило нарушения на чл.90, ал.10 от Наредба №53/2016г. Посоченото опровергава тезата на касатора, че дадената от административно-наказващия орган правна квалификация е неправилна.

Правилно първостепенният съд е приел, че с оглед събраните в производството писмени доказателства не е било установено по делото, че всяко от процесните нарушения е извършено в условията на „повторност“, съгласно определението на §1, т.51 ДР КЗ, поради което и правилно е наложено административно наказание по чл.644, ал.1, т.2 КЗ. Всяка от наложените имуществени санкции е в размер на 1000 (хиляда) лева, което е законоустановения минимум за нарушение, което не е извършено повторно. Няма как в процесните казуси да бъде приложена санкционната разпоредба на чл.644, ал.1, т.1 КЗ, която предвижда налагането на административно наказание – „глоба“, тъй като то се отнася до физически лица.

Не може да бъде споделено и възражението, че конкретният случай е маловажен и следва да се приложи чл.28 ЗАНН. Неизпълнението на задължението по всяка претенция разкрива реална обществена опасност, имайки предвид характера на засегнатите обществени отношения, свързани с гарантиране и своевременно удовлетворяване на вземанията на застрахованите лица. Неизпълнението на задължението по чл.90, ал.10 от Наредба №53/2016г. създава условия застрахователят да не може да изпълни свои ликвидни и изискуеми задължения поради

недостатъчност на заделените средства. Установените нарушения освен това са били пет на брой, което представлява немалка бройка нарушения на една и същата разпоредба в рамките на процесния период.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 150 (сто и петдесет) лева, на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 22.08.202 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 13^{-ти} с-в по н.а.х. дело №16969 по описа за 2021г.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], район Л., [улица], да заплати на КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР, представлявана от председателя, с адрес: [населено място], [улица], сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноси по адм. дело №8577/2022 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.